

каква компетентност, никакво значение нѣма. Съветътъ на Обществото на народитѣ се намира при сѣщото положение — това мога да ви кажа отсега. Нито единъ случай на подобно оплакване срещу едно издадено решение, за да може той да вземе нѣкакви мѣрки или да направи нѣкакви тълкувания досега въ Обществото на народитѣ не е постѣпвалъ. И споредъ правилника, или споредъ практиката, по-добре, която урежда неговата компетентност, той не може да се занимава съ този въпросъ; той не може да го реши самъ, не може да го прати за avis consultatif, защото и България не участвува въ Съвета на Обществото на народитѣ.

На трето мѣсто трѣбва да се забележи, че въ сѣщностъ въпросътъ е тукъ, че ако има нѣкакви щети, които сѣ нанесени, тѣ сѣ нанесени отъ действия на българското правителство. Азъ това именно говоря въ този случай. Ако има нѣщо, отъ което ние тукъ се оплакваме, то е, че ние сме поискали единъ арбитраженъ сѣдъ, че ние сме заявили, че ще се подчинимъ на неговото решение, че ние сме приели неговия правилникъ, заявили сме, че ще го изпълнимъ, че ще се подчинимъ и т. н. Това се изтъкна нееднократно. Ние сме настоявали, ние сме молили за този арбитраженъ сѣдъ. И когато сме поели туй задължение ще кажемъ: вижте въ какво положение сме попаднали! Искали сме, молили сме, осѣдени сме. Дайте сега друго нѣкакво срдство да намѣримъ, за да отмѣнимъ това арбитражно решение!

Г. Чернооковъ (д. сг): Ще установимъ съ медицинско свидетелство, че сме били полуумни!

Министъръ В. Молловъ: Фигурата, която бихме направили въ този случай, не прилича никакъ на оная, която Вие, г. Малиновъ, въ тоя случай предполагате, че можемъ да направимъ. Онова дѣло е свършено друго, онзи въпросъ е свършено другъ. Но когато ние въ този случай сме, така да се каже, страната, която е изисквала и която може да обвинява едно правителство, което е причинило това съ действията си — не зная международно въ каква postura — quelle posture — щѣхме да бждемъ. Азъ не се съмнявамъ, че отговорътъ щѣше да бжде отрицателенъ преди да отиде искането ни въ каквато и да е международна инстанция. Освенъ това, г-да, става въпросъ за чл. 121, дали да ги прихванемъ отъ репарациитѣ или не. Ами въпросътъ е откритъ: платили не платили, ще платимъ днесъ, нѣма да платимъ утре или нѣма да платимъ днесъ, ще платимъ утре; репарациитѣ сѣ разсрочени на 50 години; разбира се, ние ще си прихванемъ сумитѣ, които платимъ; ние ще повдигнемъ този въпросъ, но той нѣма нищо общо съ изпълнението на решението.